

ва? » Марія довѣрѣ че това е невъзможно. Въ
едно мигнованіо на сѫдникътъ влѣзе Ерріета.

Обладана отъ сильна яростъ която хранѣше
заради дрехътъ и като мыслеше че сега може
да лиши Марійкъ отъ любезностътъ на Госпожитъ
си каза на сѫдникътъ: « Тая недостойна цвѣто-
продавачка има прѣстенътъ; когато азъ ся кач-
вахъ по стѣлбата, тя приглеждаше единъ прѣстенъ
украшенъ съ многоцѣаны камаци и като го дръже-
ше въ раждѣтъ си скры го съ безспокойствіе щомъ
мя съзре. Мелѣ ми мина презъ умътъ, но понеже
подозрѣніето ми бѣше неумѣстно, мълчахъ си. Може
и това да й сѫ дали какъто и другитѣ, а акого е
откраднала за-вѣ-часъ ще си научатъ че ся жа-
луватъ, и тогава ще имамъ время да говоря. Бла-
годаря Богу че не влѣзахъ днесъ въ стаята на Г.
Графиня, защо злѣтѣ человѣцы, какъ то притворе-
ната тая Марія, сѫ въ състояніе да хвърлатъ по-
дозрѣніето си и връху честни человѣцы. »

Увѣрявайтъ всичъ на думитѣ Ерріетини и юж-
ноизѣдаватъ да подтвѣрди свидѣтельството си
предъ сѫдилището. Като влѣзе въ слушателната
стая сѫдникътъ назначи исповѣданіето на ис-
тината предъ Богътъ, сърдцето й бѣше силь-
но икраката й трепериха, но развращенната мома нито
думитѣ на сѫдникътъ слушаше, нито гласътъ на
съвѣтъта, и като си мыслеше каза: Ако ся
покажа сега лъжлива ще мя изпѣдатъ или
може и да мя запрѣтъ и начна да постояннствува
повече съ увѣреніе на клеветатаси като душата на